

Tobě poručím, můj milý Pane,
tělo i mů duši
a na tom světě, můj milý Pane,
prosím, dej mi zdraví.

Bohatství nedej, můj milý Pane,
chudoby zavaruj,
potom po smrti, můj milý Pane,
život věčný daruj.

1947.

Na velký pátek.

Z Velké.

Hle, již krá - lov - ská ko - rú - hve · skví se z ho -
ry Kal - vá - ri - e, ta - jem - ství krí - že sva -
té - ho, ná stroj spa - sé - ní na - še - ho.

Hle, již královská korúhve
skví se z hory Kalvárie,
tajemství kríže svatého,
nástroj spasení našeho.

Ten, jenž tvorím život dává,
svůj vlasní na něm skonává,
by svú smrtí život dobyl,
který Adam v ráji pozbyl.

Snes' králoství věčného Pán,
že mu bok kopím byl prohnán,
aby vina byla sňatá,
hle krév jeho je vylétá.

Co Dávid prorockým hlasem
nám zvěstoval dávným časem,
splnilo se; neb nad všemi
panuje Bůh s kříže lidmi.

Kraľovským rúchem se skvúcí
strome na věky kvetúcí!
Všemohúcí tě sám vybral,
bys údy Krista pěstoval.

Šťasný's, neb na tvá ramena
složená jest světa cena:
Těla učiněn jsa váhou,
prevážil si moc pekeľnú.

O kríži, čáko jediná!
Když nastane tá hodina,
rozmnož dobrých spravedľnosť,
hríšné pak príjmi na miľosť.

Tě, jednotrojnosť nebeská,
ať chvalí říše anděľská,
jež v svaté kríže tajemství
zavrela miľosrdenství.